

Panium – Tretten 昊

Tilbage til Panium

Jeff Pippenger

2026-02-17

Fra Cæsarea Filippi til Cæsarea Maritima, med et ophold undervejs på Forklarelsens Bjerg; Peter symboliserer de hundrede og fireogfyrre tusind, som når frem til vejmærket for Basunernes Højtid på den linje, der er opbygget på de to linjer med toogtyve vers i Tredje Mosebog treogtyve, i forbindelse med pinsetiden på Kristi tid. Tredje Mosebog treogtyve, korset, pinse og Kornelius' bud efter Peter bliver alle ført sammen linje på linje med symbolikken i den tredje, sjette og niende time.

Kristus ved den tredje, sjette og niende time på korset, Peter ved den tredje og niende time på Pinsedagen og Kornelius ved den niende time, Peter ved den sjette time i Joppe og den tredje time i Cæsarea Filippi, forbindes med Daniel elleve, vers tretten til femten, for Cæsarea Filippi er også Panium.

Peter prædikede Joels bog på Pinsedagen, og da Peter fremførte sit budskab for Kornelius' husstand, blev Helligånden udgydt over hedningerne, ligesom den var blevet udgydt over jøderne på Pinsedagen. Helligåndens udgydelse først over jøderne og derefter over hedningerne var et forbillede på Helligåndens udgydelse i de sidste dage. Udgydelsen i de sidste dage er todelt; den begynder med en bestænkelse ved 9/11, som til sidst skrider frem til forkyndelsen af Midnatsråbet, der når frem til søndagsloven og derpå bliver den tredje engels høje råb, hvor og når den sene regn udgydes uden mål.

Vær derfor glade, I Zions børn, og fryd jer i Herren jeres Gud; thi han har givet jer den første regn i rette mål, og han vil lade regnen falde ned over jer, den første regn og den sene regn i den første måned. Og tærskelpladserne skal være fulde af hvede, og persekarrene skal flyde over med vin og olie. Og jeg vil erstatte jer de år, som græshopperne har ædt, den afgnavende larve og den fortærende larve og den ødelæggende larve, min store hær, som jeg sendte iblandt jer. Joel 2:23–25.

Peter repræsenterer dem, der deltager i historien om den tidligere moderate overrissling fra 9/11 indtil søndagsloven, og også den sildige regn, som genopretter de „år“, der repræsenterer de fire generationer af laodikeisk syvendedagsadventismes tiltagende oprør, som blev ødelagt. I templet, ved den niende time, fremstillede Peter Joels bogs genoprettelse af årene.

Omvend jer derfor og bliv omvendt, for at jeres synder må blive udslettet, når vederkvægsens tider kommer fra Herrens åsyn; og han skal sende Jesus Kristus, som forud blev forkyndt for jer; ham må himmelen tage imod indtil tiderne for alle tings genoprettelse, som Gud har talt om ved alle sine hellige profeters mund fra verdens begyndelse. For Moses sagde i sandhed til fædrene: En profet skal Herren jeres Gud lade fremstå for jer af jeres brødre, ligesom mig; ham skal I høre i alt, hvad han end siger til jer. Og det skal ske, at enhver sjæl, som ikke vil høre den

profet, skal udryddes af folket. Ja, og alle profeterne fra Samuel og dem, der fulgte efter, så mange som har talt, har også forkyndt disse dage. ApG 3:19–24.

Udslettelsen af synder er Kristi sidste værk i den undersøgende dom, og udslettelsen begynder ved Guds hus.

For tiden er kommet, da dommen skal begynde med Guds hus; og dersom den først begynder med os, hvad skal enden da blive for dem, som ikke adlyder Guds evangelium? Og dersom den retfærdige med nød og næppe bliver frelst, hvor skal da den ugudelige og synderen komme til syne? Derfor skal de, som lider efter Guds vilje, betro deres sjæle til ham under velgerning, som til en trofast Skaber. 1 Peter 4:17–19.

Peter forstod på pinsedagen og også i Kornelius' hus i Cæsarea ved havet, at Joels bog var ved at blive opfyldt. Pinsedagen repræsenterer søndagsloven, når dommen er fuldbyrdet over Guds hus og derpå går videre til hedningerne. Hans budskab ved søndagsloven er det samme budskab, som blev forkyndt ved Midnatsråbets ankomst. Alfa-forkyndelsen er begyndelsen på den profetiske periode, som ender med omega-forkyndelsen. Peter repræsenterer dem, som forkynner budskabet, og budskabet begynder med dets bemyndigelse, som er markeret ved løsningen af islams æsel. Æslet løses for at markere begyndelsen på Midnatsråbet, og det løses igen ved søndagsloven, som er afslutningen på Midnatsråbet.

Peter repræsenterer derfor også dem, der fremsatte forudsigelsen om islams angreb på De Forenede Stater. Peters budskab ved Midnatsråbet er en korrektion af det budskab, som markerede den første skuffelse og begyndelsen på ventetiden. Peter repræsenterer derfor dem, der forkynner Midnatsråbets budskab, og som har bestået den første grundlæggende prøve, der indtraf i 2024 og blev afsluttet den 8. maj 2025 med valget af den første amerikanske pave, som opfyldelse af vers fjorten i Daniel elleve.

Perioden fra Trompetfesten til Pinse er den tredje og afgørende prøve på pinsetiden, som er fremstillet i Tredje Mosebog treogtyve. Et princip vedrørende de tre engle, som Søster White identificerede, er også ganske enkelt grundlæggende matematik. Hun fastslår, at man ikke kan have et tredje budskab uden et første og et andet. Fordi Peter prædiker Joels bog ved pinsesøndagsloven, underviser han derfor også i Joel ved begyndelsen af forkyndelsen af Midnatsråbets budskab, som er den afgørende og tredje prøve på pinsetiden. Peter repræsenterer derfor de trofaste under den tredelte prøveproces, som begyndte, da Jesu Kristi Åbenbaring blev åbnet, med begyndelse den 31. december 2023. Hvis Peter er til stede ved det tredje trin, må han have vandret de to foregående trin, for man kan ikke have et tredje uden et første og et andet.

Beseglingsperioden for de hundrede og fireogfyrre tusind begyndte ved 11. september og åbnede en tretrins prøveproces, repræsenteret ved trompetkaldet fra 11. september til at vende tilbage til grundvoldene; derefter indtraf prøven med den første skuffelse den 18. juli 2020. Historiens tredje prøve er søndagsloven. En profetisk ørken indtraf den 18. juli 2020, og inden for denne ørkenperiode begyndte en „røst“ i juli 2023 at råbe, og derpå, den 31. december 2023, toogtyve år efter 11. september, begyndte afseglingen af Jesu Kristi Åbenbaring. 2023 frem til søndagsloven (når den fuldkomne opfyldelse af de 2.300 dage er fuldbragt) identificerer perioden fra 2023 frem

til søndagsloven som begyndende med „23“ og afsluttende med „23“, for den lukkede dør den 22. oktober 1844 er et forbillede på den lukkede dør ved søndagsloven. Profetien om de 2300 år er repræsenteret ved „23“ i 2.300.

1844 var afslutningen på den første og den anden engels historie. Historien begyndte med den første engels ankomst i 1798, og den endte seksogfyrre år senere i 1844. Disse seksogfyrre år repræsenterer det milleritiske tempel, som Kristus pludselig kom ind i i 1844. Det menneskelige tempel er udformet efter „23“ kromosomer for både mand og kvinde, og dermed markeres „23“ som et symbol på det værk, som Kristus begyndte i 1844. Dette værk var at forene sin guddommelighed med vor menneskelighed. Jesus benytter den naturlige verden til at illustrere det åndelige, og det værk, som begyndte i 1844 ved afslutningen af de 2.300 år, fremstilles ved foreningen af de „23“ mandlige kromosomer med de „23“ kvindelige kromosomer. Når en mand gifter sig med en kvinde, bliver de ét kød, og ægteskabet er det, som Kristus begyndte i 1844. Den lukkede dør i 1844 stemmer overens med den lukkede dør i søndagsloven, og symbolet på den lukkede dør er „23.“

Fra den 31. december 2023 til søndagslovens »23« identificeres en periode, som begynder med en alfa-»23« og ender med en omega-»23«. Den repræsenterer også perioden for de hundrede og fireogfyrre tusindes tempel. Netop den samme historie er en fraktal fra 9/11 til søndagsloven. 1844 er repræsenteret ved tallet »23«, og det identificerer begyndelsen på den undersøgende dom over de døde. 9/11 identificerer begyndelsen på den undersøgende dom over de levende, og derfor besidder 9/11 også tallet »23«. Perioden fra 9/11 til søndagsloven er en periode med en alfa-»23« og en omega-»23«. 2023 til søndagsloven er en fraktal af 9/11 til søndagsloven, og det er dér, de hundrede og fireogfyrre tusindes tempel bliver oprejst. Milleritternes tempel var en periode på seksogfyrre år, men i de sidste dage er tiden ikke mere; og de seksogfyrre milleritiske år i adventismens begyndelse er et forbillede på den samme periode i adventismens afslutning, og den periode begynder og ender med »23«, hvorved det milleritiske tal seksogfyrre frembringes.

Alle tre af disse historier repræsenterer en tretrins prøveproces (Milleritterne, 11. september frem til søndagsloven og 2023 frem til søndagsloven). Historien begyndte med Michaels basunkald, som oprejste Moses og Elias den 31. december 2023, og når Michael, som er Kristus, oprejser, gør Han det med lyden af en basun.

For Herren selv skal stige ned fra himlen med et råb, med overengelens røst og med Guds basun; og de døde i Kristus skal opstå først. 1 Thessalonikerbrev 4:19.

Mikael er ærkeenglen, og det er hans røst i forening med Guds basun, der opvækker de døde, og Judasbrevet oplyser os om, at Mikael opvakte Moses.

Men ærkeenglen Michael vovede, da han trættes med Djævelen og stredes om Moses' legeme, ikke at fremføre en spottende anklage imod ham, men sagde: Herren revse dig. Judas 1:9.

Kristus, som ærkeenglen Mikael, åbnede åbenbaringen om sig selv den 31. december 2023, da Han derpå oprejste Moses og Elias, de to vidner, som blev slået ihjel den 18. juli 2020. Dernæst kom

den ydre alfa-grundvoldsprøve. Englen, som steg ned ved 9/11, blæste Jeremias' basun, idet Han kaldte de trofaste tilbage til de milleritiske grundvolde, og parallelt hermed indledte Mikaels basun grundvoldsprøven. Prøven er fremstillet ved Daniel 11:14, hvor »dit folks røvere« grundfæster det ydre syn. Milleritterne fastslog, at det var Rom, som opfyldte verset, og grundfæstede synet.

Fra den 8. maj 2025 begyndte opførelsen af templet på hjørne- og grundstenen. Tredive år efter 1996—da budskabet, som blev åbnet i 1989, formelt blev stadfæstet—begyndte processen med at formalisere det budskab, der blev åbnet den 31. december 2023.

Formaliseringen i 1996 af budskabet fra 1989 kom to hundrede og tyve år efter, at dets historiske emne ankom i 1776. Ophævelsen af forsegligen i 2023 fulgte toogtyve år efter, at formaliseringen i 1996 blev stadfæstet den 11. september 2001 gennem Islams profetiske manifestation.

Peter repræsenterer budbringerne i denne hellige historie, som består både grundvolds- og tempelprøverne. Tempelprøven omfatter rettelsen af det fejlslagne budskab af 18. juli 2020. Tredive år efter, at budskabet fra 1989 blev formaliseret i 1996, omfatter tempelprøven arbejdet med at korrigere og dernæst på ny forkynde budskabet om et islamisk angreb på Nashville, Tennessee. Formaliseringen af budskabet fra 1989 blev repræsenteret ved udgivelsen af tidsskriftet kaldet The Time of the End i 1996. Tidsskriftet behandlede de sidste seks vers i Daniel elleve, og det identificerede søndagsloven i De Forenede Stater. Ved forsynets ledelse blev en inaktiv tjenestegren, som allerede år tidligere var blevet navngivet Future for America, overdraget til vores tjeneste af tjenestens tidligere ledere, som ikke havde noget lys over budskabet fra 1989.

I 1996 blev vores tjeneste til Future for America, og publikationen blev udgivet, som fremlagde det budskab, der identificerede Amerikas fremtid, sådan som den fremstilles i de sidste seks vers af Daniel elleve. De Forenede Stater havde påbegyndt sin profetiske fremkomst i 1776, og "22" år senere, ved endetiden i 1798, begyndte De Forenede Stater sin rolle som det sjette rige i Bibelsens profeti, "220" år efter 1776. I 1996 blev budskabet om De Forenede Stater i profetien formaliseret. De "220" år fra 1776 og de "22" år fra dette tidspunkt til 1798 forbindes med William Miller, som fremførte sin første offentlige tale i 1831, "220" år efter udgivelsen af King James Bibelen. Adventismens begyndelse og afslutning understreger formaliseringen af det budskab, som bliver afseglet ved endetiden.

Tredive år efter 1996, i 2026, omfatter prøven vedrørende templet arbejdet med at korrigere budskabet af 18. juli 2020. Således indledte alfa-budskabet fra 1989, budskabet for den sidste generation, som blev formaliseret i 1996, en periode på tredive år, der endte med prøven på at korrigere og formalisere et budskab. Disse tredive år er et symbol på præsteskrabet hos de hundrede fireogfyre tusind, som vil formalisere Midnatsråbets budskab. Peter repræsenterer dem, der udfører dette arbejde i perioden for den anden omega-tempelprøve.

Søster White oplyser os om, at Gud tillader, at vildfarelse kommer ind blandt sit folk, med det formål at få dem til at studere.

„Gud vil vække sit folk; hvis andre midler slår fejl, vil kætterske lærdomme komme ind iblandt dem, og disse vil sigte dem og skille avnerne fra hveden. Herren kalder alle, som tror hans ord,

til at vågne op af sønnen. Dyrebart lys er kommet, passende for denne tid. Det er bibelsk sandhed, som viser de farer, der er umiddelbart over os. Dette lys bør lede os til en flittig granskning af Skrifterne og en yderst kritisk prøvelse af de standpunkter, vi fastholder.“

Udsagnet er en del af et afsnit, som i sin helhed vil afslutte denne artikel. I artiklerne og i vores sabbats-zoommøder forvekslede jeg nogle symboler i vores behandling af Daniel 11:10–15, og skønt vi foretog de nødvendige rettelser, blev jeg afledt fra at føre denne artikelserie om Panium—slaget, der leder til søndagsloven—frem til en konklusion. Nu er tiden inde til at vende tilbage til Panium, og når vi gør det, vil vi have den yderligere bevislinje, som er repræsenteret ved Peter i Cæsarea Filippi, som er Panium.

Vi vil nu vende tilbage til vores betragtninger over vers ti til seksten i Daniel elleve, som belyser den skjulte historie i vers fyrre. Vi sluttede i september, så der er gået omtrent fem måneder.

„Peter formaner sine brødre til at ‘vokse i nåden og i kundskaben om vor Herre og Frelser Jesus Kristus.’ Når Guds folk vokser i nåden, vil de stadig opnå en klarere forståelse af Hans ord. De vil skelne nyt lys og ny skønhed i dets hellige sandheder. Således har det været i kirkens historie til alle tider, og således vil det fortsætte indtil enden. Men når det virkelige åndelige liv aftager, har der altid været en tilbøjelighed til at ophøre med at gå fremad i kundskaben om sandheden. Mennesker slår sig til ro med det lys, der allerede er modtaget fra Guds ord, og modvirker enhver videre granskning af Skrifterne. De bliver konservative og søger at undgå drøftelse.

Den omstændighed, at der ikke er nogen strid eller uro blandt Guds folk, bør ikke betragtes som et afgørende bevis på, at de holder fast ved den sunde lære. Der er grund til at frygte, at de måske ikke klart skelner mellem sandhed og vildfarelse. Når ingen nye spørgsmål rejser sig ved granskning af Skrifterne, når ingen meningsforskel opstår, som vil få mennesker til selv at ransage Bibelen for at forvise sig om, at de har sandheden, vil der nu være mange, som i oldtiden, der vil holde fast ved overlevering og tilbede det, de ikke kender.

„Det er blevet vist mig, at mange, som bekender at have kundskab om den nærværende sandhed, ikke ved, hvad de tror. De forstår ikke beviserne for deres tro. De har ingen ret værdsættelse af arbejdet for den nærværende tid. Når prøvelsens tid kommer, er der mænd, som nu prædiker for andre, der ved at undersøge de standpunkter, de indtager, vil opdage, at der er mange ting, for hvilke de ikke kan give nogen tilfredsstillende begrundelse. Indtil de således blev prøvet, kendte de ikke deres store uvidenhed. Og der er mange i menigheden, som tager for givet, at de forstår, hvad de tror; men indtil strid opstår, kender de ikke deres egen svaghed. Når de bliver skilt fra dem, der har samme tro, og tvinges til at stå enkeltvis og alene for at forklare deres tro, vil de blive overrasket over at se, hvor forvirrede deres forestillinger er om det, de havde antaget som sandhed. Det er sikkert, at der iblandt os har været et frafald fra den levende Gud og en vending til mennesker, idet menneskelig visdom sættes i stedet for den guddommelige.“

„Gud vil vække sit folk; hvis andre midler slår fejl, vil vranglærdomme komme ind iblandt dem, som vil sigte dem og skille avnerne fra hveden. Herren kalder alle, som tror hans ord, til at vågne op af sønnen. Kosteligt lys er kommet, passende for denne tid. Det er bibelsk sandhed,

som viser de farer, der ligger lige foran os. Dette lys burde lede os til en flittig granskning af Skrifterne og en yderst kritisk prøvelse af de standpunkter, vi indtager. Gud vil, at alle sandhedens aspekter og standpunkter grundigt og vedholdende undersøges under bøn og faste. Troende må ikke hvile i antagelser og uklart bestemte forestillinger om, hvad der udgør sandheden. Deres tro må være fast grundet på Guds ord, for at de, når prøvelsens tid kommer, og de føres frem for råd for at svare for deres tro, må være i stand til at gøre rede for det håb, som er i dem, med sagtnodighed og frygt.

„Væk, væk, væk. De emner, som vi fremholder for verden, må for os være en levende virkelighed. Det er vigtigt, at vi, når vi forsvarer de læresætninger, som vi anser for at være grundlæggende trosartikler, aldrig tillader os at anvende argumenter, som ikke er fuldt ud holdbare. Disse kan tjene til at bringe en modstander til tavshed, men de ærer ikke sandheden. Vi bør fremføre sunde argumenter, som ikke blot vil bringe vore modstandere til tavshed, men som vil kunne bestå den nærmeste og mest indgående prøvelse. Hos dem, der har uddannet sig selv til debattører, er der stor fare for, at de ikke vil behandle Guds ord med redelighed. Når man møder en modstander, bør det være vor alvorlige stræben at fremholde emner på en sådan måde, at der vækkes overbevisning i hans sind, i stedet for blot at søge at give den troende tillid.“

„Uanset hvor stor menneskets intellektuelle fremgang måtte være, bør det ikke et øjeblik tro, at der ikke er behov for en grundig og vedvarende ransagelse af Skrifterne for at modtage større lys. Som et folk er vi kaldet hver især til at være studerende af profetien. Vi må våge med alvor, så vi kan skelne enhver lysstråle, som Gud vil lade komme til os. Vi skal opfange sandhedens første glimt; og gennem bedende studium kan klarere lys opnås, som kan fremholdes for andre.“

"Når Guds folk er trygge og tilfredse med deres nuværende oplysning, kan vi være forvisset om, at Han ikke vil have velbehag i dem. Det er Hans vilje, at de stadig skal gå fremad for at modtage det forøgede og stadig tiltagende lys, som skinner for dem. Kirkens nuværende holdning behager ikke Gud. Der er kommet en selvtillid ind, som har fået dem til ikke at føle nogen nødvendighed for mere sandhed og større lys. Vi lever i en tid, hvor Satan virker på højre hånd og på venstre, foran os og bagved os; og dog sover vi som folk. Gud vil, at en røst skal høres, som vækker Hans folk til handling.

“I stedet for at åbne sjælen for at modtage lysstråler fra himlen har nogle virket i den modsatte retning. Både gennem pressen og fra prædikestolen er der blevet fremsat synspunkter vedrørende Bibelens inspiration, som ikke har Helligåndens eller Guds ords stadfæstelse. Det er sikkert, at intet menneske eller nogen gruppe af mennesker bør påtage sig at fremføre teorier om et emne af så stor betydning uden et klart ‘Så siger Herren’ til at støtte dem. Og når mennesker, omgivet af menneskelige skrøbeligheder, påvirket i større eller mindre grad af de omgivende indflydelser, og med arvelige og tillærte tilbøjeligheder, som er langt fra at gøre dem vise eller himmelsk sindede, påtager sig at anklage Guds ord og at fælde dom over, hvad der er guddommeligt, og hvad der er menneskeligt, da arbejder de uden Guds råd. Herren vil ikke lade et sådant værk få fremgang. Følgen vil blive skæbnesvanger, både for den, der beskæftiger sig med det, og for dem, som antager det som et værk fra Gud. Skepsis er blevet

vakt i mange sind ved de teorier, der er blevet fremsat om inspirationens natur. Endelige væsener, med deres snævre, kortsynede opfattelser, føler sig kompetente til at kritisere Skrifterne og siger: 'Dette afsnit er nødvendigt, og dette afsnit er ikke nødvendigt og er ikke inspireret.'"

Kristus gav ingen sådan anvisning med hensyn til Det Gamle Testaments Skrifter, den eneste del af Bibelen, som folket på Hans tid besad. Hans lære var bestemt til at lede deres sind til Det Gamle Testamente og til at bringe de store emner, som dér var fremstillet, i et klarere lys. I tidsalderen havde Israels folk skilt sig fra Gud, og de havde tabt kostbare sandheder af syne, som Han havde betroet dem. Disse sandheder var blevet tildækket af overtroiske former og ceremonier, som skjulte deres sande betydning. Kristus kom for at fjerne det skrammel, som havde fordunklet deres glans. Han satte dem, som kostbare ædelstene, i en ny indfatning. Han viste, at Han, langt fra at ringeagte gentagelsen af gamle, velkendte sandheder, kom for at lade dem fremtræde i deres sande kraft og skønhed, hvis herlighed aldrig var blevet erkendt af menneskene på Hans tid. Som disse åbenbarede sandheders Ophavsmand kunne Han åbne deres sande betydning for folket og frigøre dem fra de fejlagtige fortolkninger og falske teorier, som lederne havde antaget for at passe til deres egen uindviiede tilstand, deres mangel på åndelighed og kærligheden til Gud. Han lagde det til side, som havde berøvet disse sandheder liv og levende kraft, og gav dem tilbage til verden i al deres oprindelige friskhed og styrke.

„Hvis vi har Kristi Ånd og er medarbejdere sammen med Ham, tilkommer det os at føre det værk videre, som Han kom for at udføre. Bibelens sandheder er atter blevet tilsløret af skik, tradition og falsk lære. Den folkelige teologis vildfarne lærdomme har gjort tusinder på tusinder til skeptikere og vantro. Der findes fejltagelser og uoverensstemmelser, som mange fordømmer som Bibelens lære, men som i virkeligheden er falske fortolkninger af Skriften, antaget gennem den pavelige mørketids århundreder. Mængder er blevet ledt til at nære en fejlagtig opfattelse af Gud, ligesom jøderne, vildledt af deres tids fejltagelser og overleveringer, havde en falsk opfattelse af Kristus. 'Havde de kendt den, ville de ikke have korsfæstet herlighedens Herre.' Det tilkommer os at åbenbare Guds sande karakter for verden. I stedet for at kritisere Bibelen, lad os søge ved forskrift og eksempel at fremstille dens hellige, livgivende sandheder for verden, så vi kan 'forkynde Hans dyder, som kaldte jer ud af mørket til Sit underfulde lys.'"

"De onder ons geleidelijk binnengeslopen kwaden hebben onmerkbaar zowel individuen als gemeenten afgeleid van eerbied voor God en hebben de kracht buitengesloten die Hij hun wenst te geven.

"Mine brødre, lad Guds ord stå, netop som det er. Lad ikke menneskelig visdom formaste sig til at mindske kraften i én eneste udtalelse i Skrifterne. Den højtidelige fordømmelse i Åbenbaringen burde advare os imod at indtage et sådant standpunkt. I min Herres navn byder jeg jer: 'Tag dine sko af dine fødder, for stedet, du står på, er hellig jord.'" Testimonies, bind 5, 707–711.